

Dissabte 16 de durant l'any

Text de l'Evangeli (Mt 13,24-30): En aquell temps, Jesús proposà a la gent aquesta paràbola: «Amb el Regne del cel passa com amb un home que va sembrar bona llavor en el seu camp; però, mentre tothom dormia, vingué el seu enemic, va sembrar jull enmig del blat i se'n va anar. Quan els brins van créixer i es va formar l'espiga, aparegué també el jull. Els mossos anaren a trobar l'amo i li digueren: ‘Senyor, ¿no vas sembrar bona llavor en el teu camp? D'on ha sortit, doncs, el jull?’. Ell els respongué: ‘Això ho ha fet un enemic’. Els mossos li diuen: ‘¿Vols que anem a arrencar el jull?’. Ell els respon: ‘No ho feu pas, no fos cas que, arrencant el jull, arrenquéssiu també el blat. Deixeu que creixin junts fins al temps de la sega, i llavors diré als segadors: Arrenqueu primer el jull i feu-ne feixos per cremar-lo; el blat, en canvi, arreplegueu-lo i porteu-lo al meu graner’».

«Deixeu que creixin junts»

Rev. D. Manuel SÁNCHEZ Sánchez
(Sevilla, Espanya)

Avui considerem una paràbola que és ocasió per a referir-nos a la vida de la comunitat on s'hi barregen, contínuament, el bé i el mal, l'Evangeli i el pecat. L'actitud lògica seria liquidar aquesta situació, tal com ho pretenen els servents: «¿Vols que anem a arrencar el jull?» (Mt 13,28). Però la paciència de Déu és infinita, espera fins al darrer moment —com un pare bo— la possibilitat del canvi: «Deixeu que creixin junts fins al temps de la sega» (Mt 13,30).

Una realitat ambigua i mediocre, però en ella hi creix el Regne. Es tracta de sentir-nos cridats a descobrir els senyals del Regne de Déu per tal de potenciar-lo. I, d'una altra banda, no afavorir res que ajudi a conformar-nos en la mediocritat. Nogensmenys, el fet de viure en una barreja de bé i mal no ha d'impedir l'avenç en la nostra vida espiritual; el contrari seria convertir el nostre blat en jull. «Senyor,

¿no vas sembrar bona llavor en el teu camp? D'on ha sortit, doncs, el jull?» (Mt 13,27). És impossible créixer d'una altra manera, ni podem cercar el Regne en cap altre lloc que no sigui en aquesta societat en la que vivim. La nostra tasca serà fer que neixi el Regne de Déu.

L'Evangelí ens convida a no atorgar crèdit als “purs”, a superar els aspectes de puritanisme i d'intolerància que hi puguin haver en la comunitat cristiana. Fàcilment es donen actituds d'aquest tarannà en totes les col·lectivitats, per més sanes que intentin ser. Abocats a un ideal, tots tenim la temptació de pensar que uns ja l'hem assolit, i que d'altres es troben lluny. Jesús constata que tots estem en camí, absolutament tots.

Vigilem per a no deixar que el maligne es fiqui en les nostres vides, cosa que succeeix quan ens acomodem al món. Deia santa Àngela de la Creu que «no s'ha de donar oïda a les veus del món, que arreu es fa això o allò; nosaltres sempre el mateix, sense inventar variacions, i seguint la manera de fer les coses, que són com un tresor amagat; són les que ens obriran les portes del cel». Que la Mare de Déu ens concedeixi acomodar-nos només a l'amor.